

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Guerre. Et Drama

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 86. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-idm140026787154400/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

den haardeste Kiselsten glatted sin Kant
i Kærligheds rislende Kilde.
Dit Værk blev fuldendt i Jordens Dal —
men Fløj-Skoven hvælver sin Bue:
der tændes os Lys i den festlige Sal
ved Solens forklarede Luc.
Hvor Luften er høj og Himlen er blaa,
hvor Stormskeer Træet ej fælder,
vi søger tilsammen didhen at naa',
hvor Evigheds Kilden udvælder!

VOLMER Inger hende inderlig omt ind til sig.
For Himlen blev lukket min Sjæls Begær:
paa Jorden vil evig vi træde,
Saa led mig, o Tove, som Fylgje dér,
hvor din rene Sjæl tager Sæde!

Trægen lægger sig omkring dem begge — og under lange beaktende Akkorder glider de ind
i Skoven fløjet over Søen.

Scenen staar et Øjeblik tom.
Saa hører Riddernes og Jægerens

KOR.

Hallo — hallo — hallo!
Og dernæst.

JÆGEREN synge.

Lad andre have den gode Dag,
med Viv og med Børn, med Livets Behag:
Jægeren lever sit Liv i et Jag —
Hallo!

Han under ej Vildtet et blivende Sted,
han under sig selv ej en timelig Fred;
og om han skal miste sin Sjæl derved,
han jager, han jager i Evighed!

Hele Skaren kommer ind — søende sig omkring — søgende efter Kongen — stødende . . .

EN RIDDER købt og afgjort.

Kongen er vandret hjem!

Saa stormer de ud.